

### 4.3 F-test hüpoteeside kontrollimiseks mudeli parameetrite kohta

Hinnatava parameeterfunktsiooni  $\lambda^T \beta$  hinnangu jaotuseks (kui vaatlusvektor  $\mathbf{y}$  on normaaljaotusega; kehtib ligikaudu ka siis, kui on tegemist suure valimiga...) on normaaljaotus :

$$\lambda^T \hat{\beta} \sim N(\lambda^T \beta; \lambda^T (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \lambda \sigma^2).$$

Nullhüpoteesi  $H_0 : \lambda^T \beta = \lambda^T \beta_0$  kehtides on seega

$$\frac{\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0}{\sqrt{\lambda^T (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \lambda \sigma^2}} \sim N(0; 1).$$

ehk

$$\frac{(\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)^T (\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)}{\lambda^T (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \lambda \sigma^2} \sim \chi_{df=1}^2.$$

Samuti teame (3.1), et

$$\mathbf{y}^T (I - \mathbf{P}_X) \mathbf{y} / \sigma^2 = (n - p) \cdot MSE / \sigma^2 \sim \chi_{df=n-p}^2$$

ja kuna  $\lambda^T \hat{\beta}$  oli sõltumatu MSE'st (vaata peatükki 3), saame kahe hii-ruut jaotusega juhusliku suuruse kombineerimisel F-jaotusega juhusliku suuruse:

$$\frac{\frac{(\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)^T (\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)}{\lambda^T (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \lambda \sigma^2} / 1}{\frac{(n-p)MSE}{\sigma^2} / (n-p)} \stackrel{H_0}{\sim} F_{df_1=1; df_2=n-\text{rank}(\mathbf{X})}$$

$$\frac{(\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)^T (\lambda^T \hat{\beta} - \lambda^T \beta_0)}{\lambda^T (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \lambda \cdot MSE} \stackrel{H_0}{\sim} F_{df_1=1; df_2=n-\text{rank}(\mathbf{X})}.$$

Ühe parameetrite hinnatava lineaarkombinatsiooni kohta hüpoteeside testimiseks meil muidugi  $F$ -testi vaja pole — võime ju kasutada juba varem konstrueeritud  $t$ -testi. Küll aga võimaldab  $F$ -testi kasutav lähenemisviis kontrollida mitme väite samaaegset kehtimist. Näiteks tahame teada, kas samaaegselt kehtivad väited  $\lambda_1^T \beta = \lambda_1^T \beta_0$  ja  $\lambda_2^T \beta = \lambda_2^T \beta_0$ . Kumbagi väidet omaette on võimalik kontrollida  $t$ -testi abil, aga kui soovime kontrollida, kas mõlemad hüpoteesid kehtivad samaaegselt (kambatest, *joint test*), siis sellist mitme hüpoteesi samaaegset kehtivust varem tutvustatud  $t$ -testi abil

kontrollida ei saa. Küll on aga võimalik ülalpool tutvustatud *F*-testi loogikat üldistada nii, et seda saaks kasutada mitme väite samaaegse kehtimise kontrollimiseks.

Moodustame esmalt maatriksi  $\mathbf{\Lambda}$  pannes üksteise peale reavektorid  $\boldsymbol{\lambda}_1^T$  ja  $\boldsymbol{\lambda}_2^T$ . Nullhüpoteesi kehtides oleks siis

$$\mathbf{\Lambda}\hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda}\boldsymbol{\beta}_0 \stackrel{H_0}{\sim} N(\mathbf{0}; \mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T\mathbf{X})^{-1}\mathbf{\Lambda}^T\sigma^2).$$

Idee: kui leiduks selline  $2 \times 2$  maatriks  $\mathbf{B}$ , nii et

$$\mathbf{B}(\mathbf{\Lambda}\hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda}\boldsymbol{\beta}_0) \stackrel{H_0}{\sim} N(\mathbf{0}; \mathbf{I}),$$

siis oleks

$$(\mathbf{B}(\mathbf{\Lambda}\hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda}\boldsymbol{\beta}_0))^T \mathbf{B}(\mathbf{\Lambda}\hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda}\boldsymbol{\beta}_0) \stackrel{H_0}{\sim} \chi_{df=2}^2,$$

sest sõltumatute standardsete normaaljaotusega juhuslike suuruste ruutude summa on hii-ruut jaotusega juhuslik suurus. Seejärel saaksime saadud hii-ruut jaotusega juhuslikkust suurus ja suurus  $(n-p)MSE/\sigma^2 \sim \chi_{df=n-p}^2$  kasutades moodustada teststatistiku, mille jaotus nullhüpoteesi kehtides oleks  $F_{2;n-p}$ -jaotus ning saadud teststatistikut võiksimegi kasutada kambatesti tegemiseks.

Kas aga soovitud omadustega maatriks  $\mathbf{B}$  eksisteerib ja kuidas teda leida? Sellele küsimusele vastamiseks tutvume sümmeetriliste positiivselt määratud maatriksite (juhuslike suuruste dispersioonimaatriks rahuldab mõlemat nõuet) omadustega.

Olgu maatriks  $\mathbf{M}$  mingi sümmeetriline positiivselt määratud reaalaruliste väärtustega maatriks spektraallahutusega  $\mathbf{M} = \mathbf{O}\mathbf{D}\mathbf{O}^T$  (kus  $\mathbf{O}$  on omavektorite ortogonaalne maatriks,  $\mathbf{O}^T\mathbf{O} = \mathbf{I}$ , ja  $\mathbf{D}$  on diagonaalmaatriks mille peadiagonaalil on maatriksi  $\mathbf{M}$  omaväärtused  $\lambda_i$ ). siis võime leida maatriksid  $\mathbf{M}^{-1} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1}\mathbf{O}^T$ ,  $\mathbf{M}^{1/2} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{1/2}\mathbf{O}^T$  ja  $\mathbf{M}^{-1/2} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1/2}\mathbf{O}^T$ , kus maatriksid  $\mathbf{D}^{-1}$ ,  $\mathbf{D}^{1/2}$  ja  $\mathbf{D}^{-1/2}$  on diagonaalmaatriksid mille diagonaali elementideks on vastavalt  $\lambda_i^{-1}$ ,  $\lambda_i^{1/2}$  ja  $\lambda_i^{-1/2}$ . Kuna eeldasime, et maatriks  $\mathbf{M}$  on positiivselt määratud, siis on ka kõik tema omaväärtused positiivsed  $\lambda_i > 0, \forall i$ , ja järelikult defineeritud maatriksid antud tingimuste kehtides ka eksisteerivad. On lihtne näha, et selliselt konstrueeritud maatriksite puhul

$$\mathbf{M}^{-1}\mathbf{M} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1}\mathbf{O}^T \cdot \mathbf{O}\mathbf{D}\mathbf{O}^T = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1}\mathbf{D}\mathbf{O}^T = \mathbf{I};$$

$$\mathbf{M}^{1/2}\mathbf{M}^{1/2} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{1/2}\mathbf{O}^T \cdot \mathbf{O}\mathbf{D}^{1/2}\mathbf{O}^T = \mathbf{O}\mathbf{D}\mathbf{O}^T = \mathbf{M};$$

$$\mathbf{M}^{-1/2}\mathbf{M}^{-1/2} = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1/2}\mathbf{O}^T \cdot \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1/2}\mathbf{O}^T = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1}\mathbf{O}^T = \mathbf{M}^{-1}.$$

$$(\mathbf{M}^{-1/2})^T = (\mathbf{O}\mathbf{D}^{-1/2}\mathbf{O}^T)^T = \mathbf{O}\mathbf{D}^{-1/2}\mathbf{O}^T$$

4.3. F-TEST HÜPOTEESIDE KONTROLLIMISEKS MUDELI PARAMEETRITE KOHTA 51

$$\mathbf{M}^{-1/2} \mathbf{M} \mathbf{M}^{-1/2} = \mathbf{O} \mathbf{D}^{-1/2} \mathbf{O}^T \cdot \mathbf{O} \mathbf{D} \mathbf{O}^T \cdot \mathbf{O} \mathbf{D}^{-1/2} \mathbf{O}^T = \mathbf{I}.$$

Märkus: Matriksid  $\mathbf{M}^{1/2}$  ja  $\mathbf{M}^{-1/2}$  pole ainsad sellised matriksid, mille korrutamisel iseendaga saadakse tulemuseks vastavalt  $\mathbf{M}$  ja  $\mathbf{M}^{-1}$ .

Kuna kovariatsioonimatriks  $\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2$  on sümmeetriline ja positiivselt määratud, siis võime ülalkirjeldatud viisil moodustada matriksi  $(\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1/2}$  ning märgata, et

$$\begin{aligned} \mathbf{D} \left( (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1/2} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0) \right) &= \\ &= (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1/2} \mathbf{D} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0) \left( (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1/2} \right)^T \\ &= \mathbf{I}. \end{aligned}$$

Seega

$$(\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1/2} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0) \stackrel{H_0}{\sim} N(0; \mathbf{I})$$

ning

$$(\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0)^T (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0) \stackrel{H_0}{\sim} \chi_{\text{df}=\text{rank}(\mathbf{\Lambda})}^2.$$

Kuna

$$(n - \text{rank}(\mathbf{X})) \cdot \text{MSE} / \sigma^2 \sim \chi_{n - \text{rank}(\mathbf{X})}^2$$

siis saame mõlemat hii-ruut jaotusega juhuslikku suurust kasutades konstrueerida F-jaotusega juhusliku suuruse:

$$\frac{(\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0)^T (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \sigma^2)^{-1} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0)}{\frac{\text{rank}(\mathbf{\Lambda})}{(n-p) \text{MSE} / \sigma^2}} \stackrel{H_0}{\sim} F_{\text{df}_1=\text{rank}(\mathbf{\Lambda}); \text{df}_2=n-\text{rank}(\mathbf{X})},$$

kust peale  $1/\sigma^2$  taandamist saame:

$$\begin{aligned} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0)^T (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \cdot \text{MSE})^{-1} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}_0) / \text{rank}(\mathbf{\Lambda}) &\stackrel{H_0}{\sim} \\ &\stackrel{H_0}{\sim} F_{\text{df}_1=\text{rank}(\mathbf{\Lambda}); \text{df}_2=n-\text{rank}(\mathbf{X})}. \end{aligned}$$

Sama tulemust saab kasutada ka samaaegsete usalduspiiride leidmiseks (st piirkonna leidmiseks, mis mõlemale parameetri/linearkombinatsiooni väärtusele saab pihta etteantud tõenäosusega). Nimelt

$$\begin{aligned} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta})^T (\mathbf{\Lambda}(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \cdot \text{MSE})^{-1} (\mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta}) / \text{rank}(\mathbf{\Lambda}) &\sim \\ &\sim F_{\text{df}_1=\text{rank}(\mathbf{\Lambda}); \text{df}_2=n-\text{rank}(\mathbf{X})} \end{aligned}$$

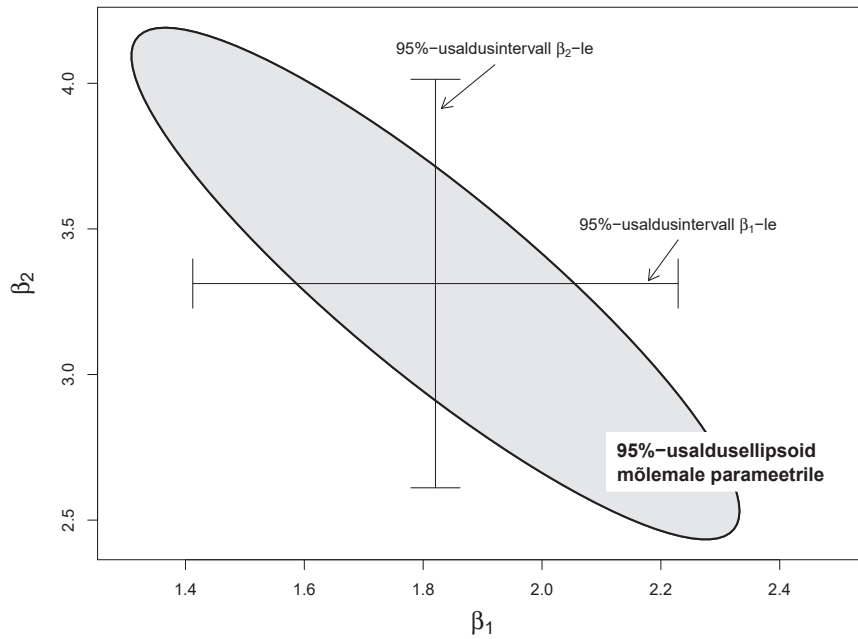
ja seega saame  $1 - \alpha$ -usalduspiirkonna, kui valime usalduspiirkonda (ellipsi) kuuluvaks kõik need  $\mathbf{\Lambda}^T \boldsymbol{\beta}$  väärtused, mille korral

$$\begin{aligned} \left( \mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta} \right)^T \left( \mathbf{\Lambda} (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{\Lambda}^T \cdot \text{MSE} \right)^{-1} \left( \mathbf{\Lambda} \hat{\boldsymbol{\beta}} - \mathbf{\Lambda} \boldsymbol{\beta} \right) / \text{rank}(\mathbf{\Lambda}) \leq \\ \leq f_{1-\alpha; \text{df}_1 = \text{rank}(\mathbf{\Lambda}); \text{df}_2 = n - \text{rank}(\mathbf{X})}, \end{aligned}$$

kus  $f_{1-\alpha; \text{df}_1 = \text{rank}(\mathbf{\Lambda}); \text{df}_2 = n - \text{rank}(\mathbf{X})}$  on  $F$ -jaotuse  $1 - \alpha$  kvantiil.

Usaldusellipsi ja tavaliste ühele parameetrile/lineaarkombinatsioonile tehtud usaldusintervallide seost illustreerib joonis 4.1.

Joonis 4.1: 95%-Usaldusellipsoid parameetritele ja 95%-usaldusintervallid



## Ülesanne

Hinnatakse mudelit  $y_{ij} = \mu_i + \varepsilon_{ij}$ ,  $i = 1, 2$ ;  $j = 1 \dots n_i$ . Pane kirja, milline näeb välja 95%-usaldusellipsi valem! Soovituslik: illustreeri saadud usaldusellipsit joonise abil!